

DÜNYA

Semed Vurğun

Buludlar dağılır uzagda lay lay
Yene öz yerinde yuvarlanır ay
Fakat ne Celal var, ne de ki, Humay
Ne ömre acıyor, ne yaşa, dünya.

Yıldızlar havanın bağrını delir
Kayalı dağlardan duman yükselir
Hayalim geceni selama gelir
Çapdırır atını birbaşa dünya.

Yerlere bakıram bağçeli, bağlı
Göklere bakıram kapısı bağlı
Kainat ihtiyar, sırlı, soraklı
Ezelden yaranıp temaşa, dünya.

Bir de görürsen ki, açılan solur
Düşünen bir beğın bir toprak olur
Bir yandan boşalır, bir yandan dolur
Sırrını vermeyir sırdaşa dünya.

Ezelden böyledir, çünkü kâinat
Cihan daimidir, ömur amanat
Elden ele geçir vefasız hayat
Biz geldi gederik, sen yaşa, dünya!

GÜNAH ONUN ÖZÜNDEDİR

Osman Sarıvelili

Dostum, ince parmakların
Sedeflerin yüzündedir.
Menim meylim bir sazında
Bir de şirin sözündedir.

Karayazı meşesinde
Civan avcı hevesinde
Kulağın meral sesinde
Gözün ceylan izindedir.

Tarihi var her taşın da
Terlanın on beş yaşında
Bazen karlı dağ başında
Bazen Muğan düzündedir.

Söz şairin yüreğinde
Zor binanın direğinde
Güç pelengin bileğinde
Pehlevanın dizindedir.

Hiç eline alma esa
Yetmişinde batma yasa
Her kim yüz il yaşamasa
Günah onun özündedir.